

Arrest

nr. 280 159 van 16 november 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Palestijnse origine te zijn, op 19 augustus 2022 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 juli 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlagen 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA .

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. WALPOT, die loco advocaat B. LOOS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 januari 2022 krijgen verzoekers bijlagen 19ter ten bewijze van hun ingediende aanvragen tot afgifte van een verblijfskaart van een burger van de Unie, dit in functie van hun Belgische dochter A.R.A. Zij werd geboren in België op 23 oktober 2021 en verkreeg de Belgische nationaliteit op grond van artikel 10 WBN.

1.2. Op 14 juli 2022 treft verweerder beslissingen tot weigering van verblijf (bijlagen 20). Dit zijn de thans bestreden beslissingen die op identieke wijze zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag

van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17.01.2022 werd ingediend door: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn [haar] Belgische dochter, A.R.A. (...) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980 is bijgevolg van toepassing hetwelke het volgende bepaalt: 'De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg (...), voorzover het betreft: 2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

Overwegende dat artikel 52 van het KB van 08.10.1981 van toepassing is op 'het familielid dat zelf geen burger van de Unie is (...).'

Overwegende dat artikel 52, §2 van het KB van 08.10.1981 stelt dat 'bij de aanvraag of minstens binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken: '1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet, (...).'

Overwegende dat artikel 41, tweede lid van de Vreemdelingenwet stelt dat 'de familieleden van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40bis, §2, die geen burger van de Unie zijn, (...) houder (moeten) zijn van de documenten die krachtens artikel 2 vereist zijn, dan wel op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat ze het recht van vrij verkeer en verblijf genieten (...).'

Overwegende dat artikel 2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat de vreemdeling in het bezit dient te zijn van: '1° hetzij van de documenten die vereist zijn krachtens een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit; 2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, (...).'

Als bewijs van zijn [haar] identiteit heeft betrokkene helemaal niets voorgelegd bij huidige aanvraag gezinshereniging. Aangezien betrokkene nalaat een geldig identiteitsdocument over te leggen conform voornoemde wetsartikel artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° voldoet hij[zij] niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene Het Al van betrokkene afgeleverd bij onderhavige aanvraag dient te worden ingetrokken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpen verzoekers op:

"Schending van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, artikel 52 van het Verblijfsbesluit, de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, evenals van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur".

Zij betogen als volgt:

"Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

[...] 2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.”

Verzoekers wonen samen met hun op dit ogenblik bijna tien maanden oude dochtertje. Om in aan-merking te komen voor gezinshereniging moesten zij bijgevolg enkel nog hun verwantschap bewijzen en een bewijs van hun identiteit voorleggen.

In de bestreden beslissing weigert verwerende partij het verblijf aan verzoekers omdat zij geen identiteitsdocument zouden hebben voorgelegd en aldus niet aan de voorwaarden voor gezinshereniging voldoen.

Verzoekers hebben echter wel degelijk een geldig paspoort voorgelegd bij het indienen van hun aanvraag.

Het loket migratie van de stad Antwerpen werkt volledig digitaal voor het indienen en verwerken van verblijfsaanvragen. Om een verblijfsaanvraag in te dienen moet het juiste formulier op de website worden ingevuld.

Verzoekers hebben dit op 4 december 2021 gedaan, en ontvingen hiervoor een automatische ontvangstbevestiging (stuk 3). In de ontvangstbevestiging staan alle gegevens van de gezinsleden vermeld, en wordt ook duidelijk aangegeven dat verzoekers een PDF bestand met al hun documenten hebben geupload.

Op 17 januari 2022 ontvingen verzoekers, opnieuw volledig digitaal, hun bijlage 19ter (stuk 4), als bewijs dat hun aanvraag gezinshereniging werd ingediend. Zij kregen een afspraak om hun attest van immatriculatie op te halen en het dossier werd overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Artikel 52 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Verblijfsbesluit) geeft de procedure weer die gevolgd moet worden bij een aanvraag gezinshereniging als familielid van een Belg of Unieburger. Het artikel bepaalt:

“§1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden “Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of”, die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

[...]

§2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken :

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, §2 en §4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister. [...]” (eigen onderlijning)

Het gemeentebestuur, in casu de stad Antwerpen, zal dus de aanvraag pas doorsturen naar de Dienst Vreemdelingenzaken als alle documenten (inclusief bewijs van de identiteit) voorgelegd zijn. Mocht het bewijs van identiteit daadwerkelijk niet voorgelegd zijn, had de stad Antwerpen zelf een beslissing bijlage 20 genomen (na verzoekers eerst drie maanden de tijd te geven om dit alsnog voor te leggen), en had zij het dossier niet doorgestuurd naar verwerende partij.

Op de aan verzoekers afgeleverde bijlage 19ter staat overigens vermeld dat verzoekers hun verwantschap met de referentiepersoon bewijzen door middel van de geboorteakte:

“De bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap met de burger van de Unie werd bewezen door middel van de geboorteakte.”

Vervolgens staat er: “[x] Hij/zij heeft daarenboven de volgende documenten overgelegd: Geboorteakte, indien nodig met legalisatie/apostille en vertaling.”

Het is duidelijk dat dit een materiële vergissing betreft. Verzoekers kunnen niet de geboorteakte van hun dochter voorleggen en “daarenboven” nog eens opnieuw de geboorteakte van hun dochter. Dit moest uiteraard een paspoort zijn, het bewijs van hun identiteit.

De bijlage 19ter vermeldt niet dat verzoekers binnen de drie maanden nog extra documenten zouden moeten voorleggen, hoewel zij hiertoe wel de kans hadden moeten krijgen indien hun paspoort daadwerkelijk zou ontbreken.

Integendeel geeft de bijlage 19ter uitdrukkelijk aan dat de aanvraag van verzoekers onderzocht zal worden door de Dienst Vreemdelingenzaken, en zij binnen de zes maanden een beslissing zullen krijgen. Gelet op het bepaalde in artikel 52 van het Verblijfsbesluit, kon dit enkel indien alle nodige documenten effectief werden voorgelegd.

Dit wordt ten slotte eveneens bevestigd doordat verzoekers onmiddellijk samen met de digitale afgifte van de bijlage 19ter een brief van de stad Antwerpen kregen met een afspraak op 19 juli 2022 (i.e. zes maanden later, en geen drie) om de beslissing inzake de aanvraag gezinshereniging in ontvangst te nemen.

Verzoekers voegen aan onderhavig verzoekschrift nogmaals een kopie van hun (minstens ten tijde van de aanvraag) geldig paspoort, als bewijs dat zij wel degelijk over een geldig identiteitsdocument beschikten. Er is geen enkele reden waarom verzoekers dit document niet zouden hebben voorgelegd, terwijl zij dit gewoon in hun bezit hebben.

Zelfs indien de identiteitsdocumenten door de stad Antwerpen niet zouden overgemaakt zijn aan verwerende partij, had zij, gelet op bovenvermelde wetbepalingen, kunnen en moeten weten dat dit niet klopte, en gebiedt de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel om dit te onderzoeken in plaats van onmiddellijk een weigeringsbeslissing te nemen.

Verzoekers wensen te herhalen dat de stad Antwerpen niet de gelegenheid biedt om in persoon langs te komen met alle documenten om de aanvraag in te dienen. Er kan enkel gecommuniceerd worden met het loket migratie van de stad Antwerpen via formulieren op hun website. Zij zijn niet bereikbaar via email en sinds enkele maanden ook niet meer telefonisch. Verzoekers hadden geen andere keuze dan hun documenten te uploaden via het digitale formulier, en konden er rechtmatig van uitgaan dat de stad Antwerpen al hun documenten zou overmaken aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit geldt in het bijzonder gelet op de bijlage 19ter die uitdrukkelijk vermeldt dat het dossier werd overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken en geen gewag maakt van enige ontbrekende documenten. Indien dit niet zou gebeurd zijn, kan dit in geen geval aan verzoekers worden aangewreven.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken, hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. Dit impliceert dat de thans bestreden beslissing steun moet vinden in de juridische en feitelijke elementen uit het dossier. De materiële motiveringsplicht waaraan moet worden voldaan bij het nemen van de bestreden beslissing impliceert dat dit besluit gedragen moet zijn door motieven die zowel feitelijk juist als juridisch correct zijn:

“De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn. (J. DE STAERCKE, Algemene beginselen van behoorlijk bestuur en behoorlijk burgerschap. Beginselen van de openbare dienst, Brugge, Vandenbroele, 2002, randnummer. 19).

De opgegeven motieven kunnen de bestreden beslissing redelijkerwijze niet verantwoorden. De motivering van de bestreden beslissing kan geenszins afdoend genoemd worden en houdt een schending in van de motiveringsplicht waaraan verwerende partij als administratief bestuur onderworpen is.

Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel aan verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding.

In casu gebiedt de zorgvuldigheidsplicht dat verwerende partij ofwel haar dossier grondig had bestudeerd en rekening hield met alle voorgelegde documenten, ofwel bijkomende inlichtingen had moeten vragen over het ontbreken van het identiteitsdocument, nu het gemeentebestuur de aanvraag op grond van artikel 52 van het Verblijfsbesluit niet zou hebben doorgestuurd indien dit daadwerkelijk niet zou zijn voorgelegd. Dit geldt in het bijzonder gezien het gaat om de stad Antwerpen, waar veel migratiedossiers worden behandeld en die bijgevolg goed op de hoogte is van de toepasselijke wetsbepalingen.

Van een zorgvuldig bestuur kan een minimum aan moeite en redelijkheid worden verwacht.

Om al deze redenen schendt verwerende partij de hierboven vermelde wetsbepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur. De bestreden beslissingen dienen dan ook te worden vernietigd.”

2.2. Verzoekers werpen onder meer de schending op van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht.

Artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen”.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding.

2.3. Artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet verplicht ouders van Belgische minderjarigen om hun identiteit te bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument. Verzoekers betogen dat ze in december 2021 een kopie van hun paspoort hebben gevoegd bij hun digitaal ingediende aanvraag tot gezinshereniging bij de stad Antwerpen, die ze nogmaals voegen bij hun verzoekschrift.

2.4. Het betoog van verzoekers vindt steun in het administratief dossier. Hierin zit een mailbericht van 25 augustus 2022 uitgaande van “Loket stad Antwerpen-experten migratie” en gericht aan de dienst Geschillen van de Dienst Vreemdelingenzaken. In dit mailbericht kan het volgende worden gelezen:

“Zoals telefonisch afgesproken de gevraagde documenten in bijlage.

- Paspoorten*
- Retributie*
- Belgische geboorteakte van A.R.A.*
- Attest van Immatriculatie (asielaanvraag 08.09.2021)*

De paspoorten werden door betrokkenen toegevoegd aan het e-formulier op 03.12.2021.”

2.5. Hieruit blijkt dat dus verzoekers, zoals ze betogen, in december 2021 een kopie van hun paspoort hebben overgemaakt bij het digitaal indienen van hun aanvraag tot gezinshereniging bij de stad Antwerpen. Dat de kopies van de paspoorten zich niet bevinden in het administratief dossier kan verzoekers niet worden aangerekend. De Raad kan dan ook niet anders dan concluderen dat het getuigt van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als verweerder in de bestreden beslissingen vaststelt dat verzoekers bij hun aanvraag tot gezinshereniging “helemaal niets” hebben voorgelegd ten bewijze van hun identiteit.

2.6. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Verweerder heeft geen nota ingediend en weerlegt de kritiek van verzoekers derhalve niet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 juli 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlagen 20) worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA